

สรุป

คำพิพากษาศาลแพ่งที่เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

คดีหมายเลขดำที่ พ ๑๓๙/๒๕๕๗	พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด	ผู้ร้อง
คดีหมายเลขดำที่ พ ๑๕/๒๕๕๗		
คดีหมายเลขแดงที่ พ ๑๖๖/๒๕๕๘	นางสาวจิรวดี นูแป หรือพินชุต เพ็ญวิชัยนันท์	ผู้คัดค้านที่ ๑
คดีหมายเลขแดงที่ พ ๑๖๗/๒๕๕๘	นางวิชัย นูแป	ผู้คัดค้านที่ ๒
	นางวันเพ็ญ นูแป	ผู้คัดค้านที่ ๓
	บริษัทโตโยต้า ลิสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด	ผู้คัดค้านที่ ๔

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๕๒ มาตรา ๕๑

คดีทั้งสองสำนวนนี้ ศาลสั่งรวมการพิจารณา โดยให้เรียกผู้คัดค้านที่ ๑ ถึงที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้คัดค้านที่ ๑ ถึงที่ ๓ ในสำนวนแรกและสำนวนหลังว่าผู้คัดค้านที่ ๑ ถึงที่ ๓ และให้เรียกบริษัทโตโยต้า ลิสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด ซึ่งเป็นผู้คัดค้านที่ ๔ ในสำนวนหลังว่าผู้คัดค้านที่ ๔ ผู้ร้องทั้งสองสำนวนยื่นคำร้องว่า เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ เจ้าพนักงานตำรวจ กองกำกับการสืบสวนตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี ได้จับกุมนายนิติพรชัย หรือธวัชชัย บุญเพ็ง และผู้คัดค้านที่ ๑ ข้อหาลักทรัพย์ผู้อื่นโดยผ่านสิ่งกีดกันสำหรับคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์สิน หรือโดยผ่านสิ่งเช่นว่านั้น เข้าไปด้วยประการใดๆ โดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป หรือร่วมกันรับของโจร พร้อมทั้งได้ตรวจยึดทรัพย์สินเพื่อตรวจสอบจำนวน ๑๙๘ รายการ ต่อมาคณะกรรมการธุรกรรม สำนักงาน ป.ง. ได้ประชุมพิจารณาแล้วมีเหตุอันควรเชื่อว่า นายนิติพรชัยกับพวกเป็นผู้มีพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์อันเป็นลักษณะเป็นปกติธุระและได้ไปชิงทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดดังกล่าว อันเป็นความผิดมูลฐานตามมาตรา ๓(๑๘) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๕๒ คณะกรรมการธุรกรรมจึงได้มีมติมอบหมายให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฝ่ายปฏิบัติการ) ผู้อำนวยการกองคดี ๒ และพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบธุรกรรมและทรัพย์สินของนายนิติพรชัยกับพวก ต่อมาเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน มอบหมายเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๕๒ ตรวจสอบเบื้องต้นเกี่ยวกับการทำธุรกรรมและทรัพย์สินของนายนิติพรชัยกับพวก พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบข้อมูลแล้วเชื่อว่า ทรัพย์สินจำนวน ๑๑๔ รายการ มูลค่ารวมทั้งสิ้นประมาณ ๔,๙๔๔,๖๔๖.๔๘ บาท เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด เกี่ยวกับการลักทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายอาญาอันมีลักษณะเป็นปกติธุระอันเป็นความผิดมูลฐานตามมาตรา ๓(๑๘) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๕๒ ซึ่งผู้ร้องเห็นชอบด้วย จึงขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินดังกล่าวพร้อมดอกผลตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๕๒

ผู้คัดค้านที่ ๑ ถึง ๓ คัดค้านว่าทรัพย์สินตามบัญชีทรัพย์สินเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๑๕ รายการที่ ๒ ถึง ๖, ๑๑, ๑๒, ๑๙, ๒๐, ๒๒ ถึง ๓๒, ๓๙ ถึง ๘๔, ๘๖ ถึง ๙๑ และ ๙๓ ถึง ๑๑๔ และทรัพย์สินตามบัญชีทรัพย์สินเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๑๗ ในสำนวนคดีหมายเลขดำที่ พ.๑๕/๒๕๕๘ ทั้งสองรายการเป็นทรัพย์สินที่ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ ทำมาหาได้ร่วมกันโดยสุจริต และไม่ได้รับโอนหรือเปลี่ยนสภาพทรัพย์สินที่เกี่ยวกับ

การกระทำความผิดเพื่อชุกซ่อนหรือปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สินนั้น หรือเพื่อช่วยผู้อื่นไม่ว่าก่อน หรือขณะ หรือหลังกระทำความผิดมิให้ต้องรับโทษหรือต้องรับโทษน้อยลงในความผิดมูลฐานอันจะเป็นความผิดตามกฎหมาย ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๔ ยืนยันคำคัดค้านว่า ผู้คัดค้านที่ ๔ เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด มีวัตถุประสงค์ประกอบธุรกิจให้เช่าซื้อรถยนต์ ผู้คัดค้านที่ ๔ เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์รถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า หมายเลขทะเบียน กอ ๖๒๖๒ ชลบุรี ซึ่งมีผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นผู้เช่าซื้อรถยนต์คันดังกล่าว และขณะถูกยึด ผู้คัดค้านที่ ๓ ยังชำระค่าเช่าซื้อแก่ผู้คัดค้านที่ ๔ ไม่ครบถ้วน ผู้คัดค้านที่ ๔ มิได้เป็นผู้เกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้กระทำความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินแต่อย่างใด ทั้งทรัพย์สินที่ให้เช่าซื้อไม่ใช่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ขอให้ยกคำร้อง

พิเคราะห์พยานหลักฐานของผู้ร้องและผู้คัดค้านทั้งสี่โดยตลอดแล้วข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติในเบื้องต้นว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ เคยเป็นภรรยาของนายนิติพรชัย ต่อมาได้จดทะเบียนหย่าขาดจากกัน ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ เป็นบิดาและมารดาของผู้คัดค้านที่ ๑ ผู้คัดค้านที่ ๔ เป็นผู้ให้เช่าซื้อรถยนต์ยี่ห้อโตโยต้าหมายเลขทะเบียน กอ ๖๒๖๒ ชลบุรี เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ เจ้าพนักงานตำรวจจับกุมผู้คัดค้านที่ ๑ และนายนิติพรชัย ดำเนินคดีในข้อหาลักทรัพย์ผู้อื่นโดยผ่านสิ่งกีดกันสำหรับคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์สินหรือโดยผ่านสิ่งเช่นว่านั้น เข้าไปด้วยประการใดๆ โดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปหรือร่วมกันรับของโจร โดยจับกุม นายนิติพรชัย ได้ที่ร้านติอาร์ คอมพิวเตอร์ อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ส่วนผู้คัดค้านที่ ๑ จับกุมได้ที่บ้านเลขที่ ๘๐ หมู่ที่ ๑ ตำบลบ้านเข็ด อำเภอพนสนิมคม จังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นบ้านที่ผู้คัดค้านที่ ๑ พักอาศัยอยู่ร่วมกับผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ และยึดทรัพย์สินที่พบในบ้านหลังดังกล่าวเป็นของกลาง ต่อมานายนิติพรชัย ถูกดำเนินคดีเพียงผู้เดียวรวม ๙ คดี โดยศาลพิพากษาว่ามีความผิดฐานลักทรัพย์ ลงโทษจำคุก ๙ คดี ตามสำเนาคำพิพากษา เอกสารหมาย ร. ๑๐ ถึง ร.๑๖ ในคดีหมายเลขดำที่ พ.๑๕ / ๒๕๕๕ เจ้าพนักงานตำรวจเห็นว่ากรกระทำของ นายนิติพรชัย หรือรวิชัยฯ มีพฤติการณ์กระทำความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายอาญา อันมีลักษณะเป็นปกติธุระ จึงรายงานให้สำนักงาน ป.ป.ท.ทราบ ต่อมาสำนักงาน ป.ป.ท.โดยคณะกรรมการธุรกรรม มีมติมอบหมายให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ดำเนินการตรวจสอบธุรกรรมและทรัพย์สินของนายนิติพรชัย รวมทั้งบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องสัมพันธ์ หลังจากคณะกรรมการธุรกรรมพิจารณารายงานข้อมูลตรวจสอบและหลักฐานของพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว เห็นว่า นายนิติพรชัย เป็นผู้ที่มีพฤติการณ์กระทำความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์อันมีลักษณะเป็นปกติธุระ และได้ไปซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดดังกล่าว และมีเหตุอันควรเชื่อว่าทรัพย์สินทั้ง ๑๑๔ รายการ ตามเอกสารหมาย ร. ๑๕ ในคดีหมายเลขดำที่ พ. ๑๓๙/๒๕๕๗ และจำนวน ๒ รายการ ตามเอกสารหมาย ร.๑๗ ในคดีหมายเลขดำที่ พ.๑๕/๒๕๕๘ เป็นทรัพย์สินที่ได้มาเกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐาน

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า นายนิติพรชัย ได้กระทำความผิดฐานลักทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญาอันมีลักษณะเป็นปกติธุระอันเป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓(๑๘) หรือไม่

คดีนี้ผู้ร้องมีร้อยตำรวจโทรุ่งเพชร ยะหา เจ้าพนักงานตำรวจกองกำกับการสืบสวนสอบสวนตำรวจภูธร จังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นผู้จับกุมนายนิติพรชัย มาเบิกความเป็นพยานว่านายนิติพรชัย มีพฤติการณ์ลักทรัพย์ในพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทราและพื้นที่ใกล้เคียงมาประมาณ ๒๐๐ ครั้ง หลังจากได้ทรัพย์สินมาแล้วก็นำไปขายนำ

เงินไปใช้จ่ายและซื้อทรัพย์สินอื่น และมีนายณรงค์ ช่วยบ้าน ซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สินคดีนี้ มาเบิกความสนับสนุนว่า จากการตรวจสอบพยานพบว่านายนิติพรชัย ถูกดำเนินคดีฐานลักทรัพย์จำนวน ๙ คดี ซึ่งศาลมีคำพิพากษาว่ากระทำความผิดและลงโทษจำคุก ๙ คดี ส่วนนายนิติพรชัย หรือธวัชชัยฯ อ้างตนเอง เบิกความลอยๆ ว่าตนเองได้กระทำความผิดฐานลักทรัพย์ทั้ง ๙ คดีดังกล่าวจริง แต่ไม่ได้ลักทรัพย์เป็นอาชีพหรือลักทรัพย์ ทุกวัน โดยปี ๒๕๔๖ ลักทรัพย์ประมาณ ๕ ครั้ง และปี ๒๕๕๗ ลักทรัพย์ประมาณ ๑๕ ครั้ง แต่นายนิติพรชัย ได้ให้การไว้ในชั้นจับกุมว่าได้ลักทรัพย์มาประมาณ ๒๐๐ ครั้ง กับให้ข้อเท็จจริงในบันทึกคำรับสารภาพว่า ลักทรัพย์มาประมาณ ๘๐ ครั้ง ศาลแพ่งพิเคราะห์แล้วเห็นว่า แม้นายนิติพรชัย จะให้การถึงจำนวนครั้งในการ กระทำความผิดฐานลักทรัพย์ในแต่ละครั้งแตกต่างกันก็ตาม ไม่ว่าจะข้อเท็จจริงจะเป็นเช่นไร การที่นายนิติพรชัย ถูกดำเนินคดีฐานลักทรัพย์ถึง ๙ คดี รวมถึงการลักทรัพย์มาแล้วถึง ๒๐ ครั้ง ตามคำเบิกความของนายนิติพรชัย เอง ก็ถือว่าเป็นการกระทำที่ซ้ำๆ กันในลักษณะที่จะเป็นการกระทำเช่นนั้นต่อไป อันเข้าลักษณะเป็นปกติธุระ ทั้งนายนิติพรชัย ก็ไม่ได้นำสืบให้เห็นว่าได้ประกอบอาชีพสุจริตใด ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่า นายนิติพรชัย เป็นผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญาอันมีลักษณะเป็นปกติธุระ อันเป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๓ (๑๘)

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ร้องทั้งสี่เป็นผู้ซึ่งเกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องกับนายนิติพรชัย ผู้กระทำความผิดมูลฐานหรือไม่ คดีนี้ผู้ร้องนำพยานเข้าสืบรับฟังได้ว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ถูกจับกุมดำเนินคดี ฐานร่วมกับนายนิติพรชัย กระทำความผิดฐานลักทรัพย์ แม้อต่อมาพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้คัดค้านที่ ๑ แต่ผู้คัดค้านที่ ๑ เคยเป็นภรรยาของนายนิติพรชัย หรือธวัชชัยฯ ทั้งนายนิติพรชัย ก็เคยได้ให้ถ้อยคำกับ พนักงานเจ้าหน้าที่ว่าช่วงเดือนมกราคม ๒๕๕๗ จนถึงวันที่ถูกจับกุมนายนิติพรชัย ได้มีความสัมพันธ์ฉันสามี ภรรยากับผู้คัดค้านที่ ๑ เรื่อยมา ซึ่งผู้คัดค้านที่ ๑ ก็ให้ถ้อยคำที่สอดคล้องเจือสมว่า หลังจากที่หย่าร้างแล้ว นายนิติพรชัย ก็ยังคงอยู่ร่วมกับผู้คัดค้านที่ ๑ ในลักษณะไปๆ มาๆ นอกจากนี้เมื่อนายนิติพรชัย ถูกคุมขังอยู่ที่ เรือนจำผู้คัดค้านที่ ๑ ถึง ๓ ได้เดินทางมาเยี่ยมนายนิติพรชัยหลายครั้ง โดยระบุความสัมพันธ์ว่าเป็นภรรยา พ่อตา แม่ยาย ทั้งนี้ นายนิติพรชัย กับผู้คัดค้านที่ ๑ มักนำคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊กมาฝากร้านดีอาร์คอมพิวเตอร์ ขายเป็นประจำ จากการตรวจสอบพบว่า เป็นทรัพย์สินที่ถูกลักมา พยานจึงให้เจ้าของร้านดังกล่าวแอบถ่ายภาพ นายนิติพรชัย กับผู้คัดค้านที่ ๑ ไว้ นอกจากนี้เจ้าของร้านดังกล่าวยังพาพยานไปดูบ้านพักอาศัยของผู้คัดค้านที่ ๑ ถึง ๓ ส่วนผู้คัดค้านที่ ๑ ถึง ๓ นำสืบต่อสืบโดยอ้างตนเองเป็นพยาน ว่าหลังจากที่ผู้คัดค้านที่ ๑ หย่าร้างกับนายนิติพรชัย แล้วก็ไม่ได้เกี่ยวข้องกับนายนิติพรชัยอีก การที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ถึงที่ ๓ ระบุว่า เป็นภรรยา พ่อตา แม่ยายของ นายนิติพรชัยนั้น เนื่องจาก ถ้าไม่ระบุความสัมพันธ์จะไม่สามารถพบนายนิติพรชัยได้ ศาลแพ่งพิเคราะห์แล้ว เห็นว่า หากผู้คัดค้านที่ ๑ ถึงที่ ๓ ไม่ได้เกี่ยวข้องกับนายนิติพรชัยอีก หลังจากผู้คัดค้านที่ ๑ ได้หย่าร้าง กับนายนิติพรชัยแล้วดังคำเบิกความของผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ จริง ผู้คัดค้านที่ ๑ ก็ไม่น่าที่จะเดินทางไปยัง ร้านค้าดังกล่าวร่วมกับนายนิติพรชัยเป็นประจำ ทั้งเมื่อพิเคราะห์ภาพถ่ายและอาภักปฏิกิริยาของผู้คัดค้านที่ ๑ กับ นายนิติพรชัย ที่ปรากฏนั้นต่างแสดงออกถึงความใกล้ชิดสนิทสนมประหนึ่งว่ายังคงใช้ชีวิตร่วมครอบครัว เดียวกัน อีกทั้งนายนิติพรชัยเองก็ยังเคยเชิญให้เจ้าของร้านดังกล่าวไปร่วมงานขึ้นบ้านใหม่ ทั้งที่บ้านหลัง ดังกล่าวเป็นบ้านของผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ พยานหลักฐานของผู้ร้องจึงมีน้ำหนักน่าเชื่อถือมากกว่า พยานหลักฐานของผู้คัดค้านที่ ๑ ถึงที่ ๓ ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ถึงที่ ๓ เป็นผู้เกี่ยวข้องหรือเคย เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับนายนิติพรชัยซึ่งเป็นผู้กระทำความผิดมูลฐาน ส่วนผู้คัดค้านที่ ๔ นั้น ผู้ร้องไม่ได้นำสืบให้ เห็นว่า ผู้คัดค้านที่ ๔ ซึ่งเป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์ประกอบธุรกิจให้เช่าซื้อรถยนต์มีความเกี่ยวข้องหรือเคย

เกี่ยวข้องกับนายนิติพรชัยอย่างไร ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ตามคำคัดค้านของผู้คัดค้านที่ ๔ ว่า ผู้คัดค้านที่ ๔ มิได้เป็นผู้เกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องกับนายนิติพรชัยมาก่อน

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ศาลชอบที่จะมีคำสั่งให้ทรัพย์สินจำนวน ๑๑๔ รายการ ตามบัญชีทรัพย์สินเอกสารหมาย ร. ๑๕ ในคดีหมายเลขดำที่ พ. ๑๓๙/๒๕๕๗ และทรัพย์สินจำนวน ๒ รายการ ตามบัญชีทรัพย์สินเอกสารหมาย ร. ๑๗ ในคดีหมายเลขดำที่ พ. ๑๕/๒๕๕๘ ตกเป็นของแผ่นดินหรือไม่ ข้อเท็จจริงในคดีรับฟังได้ว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ถึงที่ ๓ เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องกับนายนิติพรชัย ผู้กระทำความผิดมูลฐาน กรณีจึงต้องบังคับตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๕๒ มาตรา ๕๑ วรรคท้าย ซึ่งให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า บรรดาทรัพย์สินดังกล่าวอันได้แก่ทรัพย์สินรายการที่ ๑, ๗ - ๑๐, ๑๓ - ๑๘, ๒๑, ๓๓ - ๓๘, ๘๕ และ ๙๒ ตามบัญชีทรัพย์สินเอกสารหมาย ร.๑๕ ในสำนวนคดีหมายเลขดำที่ พ. ๑๓๙/๒๕๕๗ ของผู้คัดค้านที่ ๑ ทรัพย์สินรายการที่ ๒ - ๖, ๑๑, ๑๒, ๑๙, ๒๐, ๒๒ - ๓๒, ๓๙ - ๘๔, ๘๖ - ๙๑ และ ๙๓ - ๑๑๔ ตามบัญชีทรัพย์สินเอกสารหมาย ร.๑๕ ในสำนวนคดีหมายเลขดำที่ พ.๑๓๙/๒๕๕๗ กับทรัพย์สินรายการที่ ๒ ตามบัญชีทรัพย์สินเอกสารหมาย ร. ๑๗ ในสำนวนคดีหมายเลขดำที่ พ. ๑๕/๒๕๕๘ ของผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดหรือได้รับโอนมาโดยไม่สุจริต ผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ จึงมีภาระการพิสูจน์เพื่อหักล้างข้อสันนิษฐานนี้ ผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ ต่างนำสืบสอดคล้องในทำนองเดียวกันว่า ผู้คัดค้านที่ ๒ ประกอบอาชีพรับเหมาทาสีอาคารตามโครงการหมู่บ้านต่างๆ มาเป็นเวลา ๒๐ กว่าปี มีรายได้ประมาณเดือนละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนผู้คัดค้านที่ ๓ ประกอบอาชีพขายข้าวเหนียวหมูบึ่งข้าวและอาหารถุง มีรายได้วันละประมาณ ๓,๐๐๐ บาท โดยให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ช่วยดูแลจัดทำบัญชีทางการเงินของผู้คัดค้านที่ ๒ และจัดการค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว โดยผู้คัดค้านที่ ๒ มีใบยืมสินค้าชั่วคราวเอกสารหมาย ร.๒๖ และรูปถ่ายเอกสารหมาย ค.๙ แสดงสนับสนุน เมื่อพิเคราะห์ใบยืมสินค้าชั่วคราวเอกสารหมาย ร.๒๖ อันเป็นเอกสารเกี่ยวกับการสั่งซื้อสีและอุปกรณ์ต่างๆ กลับปรากฏชื่อช่างสุพจน์ เป็นผู้สั่งซื้อ ในข้อนี้ ผู้คัดค้านที่ ๒ อ้างว่าช่างสุพจน์ ดังกล่าวคือนายสุพจน์ คงมนาน ซึ่งเกี่ยวข้องเป็นหัวหน้าคนงานของผู้คัดค้านที่ ๒ ทำหน้าที่ควบคุมคนงานและตรวจสอบวัสดุอุปกรณ์เกี่ยวกับการทาสีว่ามีจำนวนเพียงพอต่อการทำงานหรือไม่อย่างไร โดยผู้คัดค้านที่ ๒ ให้สิทธินายสุพจน์สามารถสั่งซื้อวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ จากร้านค้าโดยไม่ต้องขออนุญาตจากผู้คัดค้านที่ ๒ ก่อน เป็นเหตุให้ทางร้านค้าผู้ขายออกเอกสารในนามของนายสุพจน์ แต่การชำระค่าวัสดุอุปกรณ์ที่สั่งซื้อมานั้นผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้จ่ายเงินไปชำระ ศาลแห่งพิเคราะห์แล้วเห็นว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ ต่างเบิกความกล่าวอ้างข้อเท็จจริงลอยๆ แม้ผู้คัดค้านที่ ๒ จะมีภาพถ่ายเอกสารหมาย ค.๗ ซึ่งอ้างว่าเป็นภาพขณะผู้คัดค้านที่ ๒ ยืนสั่งงานนายสุพจน์มาแสดงสนับสนุนก็ตาม แต่ภาพดังกล่าวก็ยังรับฟังไม่ได้แน่ชัดว่าบุคคลที่ปรากฏอยู่ร่วมกับผู้คัดค้านที่ ๒ คือใคร และผู้คัดค้านที่ ๒ ปรากฏอยู่ในภาพดังกล่าวในฐานะใด เมื่อผู้คัดค้านที่ ๒ ไม่นำตัวผู้เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นเจ้าของร้านวัสดุก่อสร้างหรือผู้ที่เคยว่าจ้างผู้คัดค้านที่ ๒ ไปทาสีอาคารมาให้มาเป็นพยานเบิกความสนับสนุนให้เห็นว่าความจริงเป็นดังเช่นที่ผู้คัดค้านที่ ๒ กล่าวอ้าง อีกทั้งผู้คัดค้านที่ ๒ อ้างว่าตนเองมีรายได้จากกิจการรับเหมาทาสีอาคารเดือนละประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ บาท แต่ผู้คัดค้านที่ ๒ ก็ไม่ได้นำบัญชีรายรับ - รายจ่าย ของกิจการมาแสดง ทั้งที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ ๒ ต่างกล่าวอ้างว่าผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ดูแลและจัดทำบัญชีค่าใช้จ่ายต่างๆ ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ นอกจากนี้ผู้คัดค้านที่ ๒ ยังได้เบิกความตอบคำถามค้านของอัยการผู้ร้องว่า การประกอบกิจการดังกล่าวมีรายจ่ายต่อเดือนเท่าไร ผู้คัดค้านที่ ๒ ไม่ทราบ ทั้งที่ผู้คัดค้านที่ ๒ อ้างว่าประกอบกิจการรับเหมาทาสีอาคารมานานถึง ๒๐ กว่าปีแล้ว แต่กลับไม่ทราบต้นทุนค่าใช้จ่ายต่างๆ ของกิจการ คงทราบแต่เพียงรายได้แต่เพียงอย่างเดียว อันเป็นการผิดวิสัยของผู้ประกอบอาชีพ

ทั่วไปที่ต้องทราบต้นทุนค่าใช้จ่ายก่อนจึงจะสามารถหารายได้จากการประกอบกิจการได้ กรณีจึงไม่อาจรับฟังได้ตามที่ผู้คัดค้านที่ ๒ นำสืบกล่าวอ้าง อีกทั้งเมื่อพิเคราะห์รายการเคลื่อนไหวในบัญชีเงินฝากที่ธนาคารต่างๆ ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ ต่างอ้างว่าเป็นเงินของผู้คัดค้านที่ ๒ ที่ ๓ ที่ได้จากการประกอบอาชีพ แต่ให้ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ขอเปิดบัญชีแทนตามเอกสารหมายเลข ค.๑๐ ถึง ค.๑๓ ก็ปรากฏว่าช่วงเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕ มีการโอนเงินแบบไม่มีสมุดเข้าที่บัญชีเงินฝากธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๒๑-๒-๓๒๒๒๔-๔ จำนวน ๓๒๐,๐๐๐ บาท และบัญชีเลขที่ ๔๒๑-๒-๓-๓๒๒๕๗-๔ จำนวน ๗๘๐,๐๐๐ บาท บัญชีเงินฝากที่ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๑๔๓-๒-๖๒๘๔๐-๖ มีเงินเข้าจำนวน ๒๑๘,๐๐๐ บาท บัญชีเงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๕๒๙-๒๕๒๑๓๒-๕ มีเงินโอนเข้าโดยระบุว่าเป็นช่องทาง ATM จำนวน ๒๖๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑,๙๘๘,๐๐๐ บาท นอกจากนี้เมื่อพิเคราะห์สัญญาเช่าซื้อและรายการชำระเงินค่าเช่าซื้อ เอกสารหมายเลข ค.๑๙ และ ค.๒๐ ก็ปรากฏว่าเมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า รุ่นคัมรี่ จากผู้คัดค้านที่ ๔ ในราคา ๑,๑๖๐,๐๐๐ บาท โดยในวันดังกล่าวมีการจ่ายเงินดาวน์และชำระค่าเช่าซื้อล่วงหน้าจำนวน ๕ งวด รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๖๓๒,๖๐๐ บาท ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๔ ซึ่งเป็นผู้ให้เช่าซื้อ ทั้งที่ผู้คัดค้านที่ ๒ อ้างว่าตนเองประกอบกิจการเล็กๆ มีคนงานประมาณ ๑๐ คน มีรายได้ต่อเดือนประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนผู้คัดค้านที่ ๓ ก็ประกอบอาชีพขายอาหารโดยอ้างว่ามีรายได้หลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้วประมาณ ๓,๐๐๐ บาทต่อวัน แต่เมื่อพิเคราะห์ภาพถ่ายขณะที่ผู้คัดค้านที่ ๓ ประกอบอาหารเพื่อนำไปขายกับภาพถ่ายขณะขายอาหาร ก็ปรากฏว่าเป็นการประกอบอาหารปริมาณไม่มาก ทั้งเป็นการขายอาหารแบบตั้งโต๊ะขายอาหารถึงมิได้เปิดเป็นร้านอาหาร จึงไม่น่าเชื่อว่าจะมีรายได้ถึงขนาดหักค่าใช้จ่ายแล้วมีเงินกำไรถึงวันละ ๓,๐๐๐ บาท ส่วนผู้คัดค้านที่ ๑ ก็ไม่ได้ นำสืบให้เห็นว่าได้ประกอบอาชีพใด นอกจากเป็นผู้ทำบัญชีและดูแลค่าใช้จ่ายให้ผู้คัดค้านที่ ๒ ที่ ๓ การที่มีเงินเข้าบัญชีเงินฝากในธนาคารต่างๆ ในช่วงเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕ สูงถึงประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท และมีเงินนำไปวางดาวน์และชำระค่าเช่าซื้อรถยนต์เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นเงินจำนวนถึง ๖๓๒,๖๐๐ บาท โดยปรากฏรายการถอนเงินจากบัญชีเงินฝากในช่วงเวลาใกล้เคียงคือวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ปรากฏรายการถอนเงินจากบัญชีเงินฝากที่ธนาคารไทยพาณิชย์ บัญชีเลขที่ ๕๒๙-๒๕๒๑๓๒-๕ จำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ที่บัญชีเลขที่ ๑๔๓-๒-๖๒๘๔๐-๖ ของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท เท่านั้น อันเป็นการสอดส่องให้เห็นว่าผู้คัดค้านที่ ๒ ที่ ๓ มีเงินรายได้โดยไม่สามารถนำสืบให้เห็นถึงที่มาของเงินจำนวนมากดังกล่าวได้ว่าได้มาอย่างสุจริตอย่างไร พยานหลักฐานที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ นำสืบมาจึงไม่มีน้ำหนักพอหักล้างข้อสันนิษฐานตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๕๒ ได้ จึงต้องมีคำสั่งให้ทรัพย์สินดังกล่าวทั้งหมดให้ตกเป็นของแผ่นดิน

ส่วนรถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า รุ่นคัมรี่ หมายเลขทะเบียน กอ ๖๒๖๒ ชลบุรี ทรัพย์สินรายการที่ ๑ ตามบัญชีทรัพย์สิน เอกสารหมายเลข ร.๑๗ ในคดีหมายเลขดำที่ พ.๑๕/๒๕๕๘ นั้น เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า รถยนต์คันดังกล่าวนี้ ผู้คัดค้านที่ ๓ ทำสัญญาเช่าซื้อกับผู้คัดค้านที่ ๔ และขณะรถถูกยึดไว้ผู้คัดค้านที่ ๓ ยังชำระค่าเช่าซื้อไม่ครบตามสัญญา ดังนั้น กรรมสิทธิ์ในรถยนต์ จึงยังคงเป็นของผู้คัดค้านที่ ๔ แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ นำมาชำระค่าเช่าซื้อนั้น เป็นเงินที่ได้มาจากการกระทำความผิดฐานลักทรัพย์อันเป็นปกติธรรมดาตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของนายนิติพรชัย จึงถือว่าสิทธิตามสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ของผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นทรัพย์สินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้มาจากการจำหน่าย จ่ายโอน ทรัพย์สินที่ได้มาจากการ

กองกฎหมาย
LEGAL AFFAIRS BUREAU

กระทำความผิดมูลฐานตามกฎหมาย แม้ผู้คัดค้านที่ ๔ จะเป็นเจ้าของที่แท้จริง แต่ทรัพย์สินนั้นเป็นทรัพย์สิน
ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด คำร้องคัดค้านของผู้คัดค้านที่ ๔ ฟังไม่ขึ้น

ศาลแพ่งมีคำสั่งให้ทรัพย์สินจำนวน ๑๑๔ รายการตามบัญชีทรัพย์สินเอกสารหมายเลข ร.๑๕ ในสำนวนคดีอาญา
หมายเลขดำที่ พ.๑๓๙/๒๕๕๗ และทรัพย์สินจำนวน ๒ รายการตามบัญชีทรัพย์สินเอกสารหมายเลข ร.๑๗
ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ พ.๑๕/๒๕๕๘ พร้อมดอกผลตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติป้องกันและ
ปราบปรามการฟอกเงิน